

РЕШЕНИЕ

№ 1224

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **12277** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез процесуален представител Д. Ц., против Решение от 07.10.2020г., постановено по НАХД № 15504/2018г. по описа на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 18-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 259707/2016г. от 22.01.2016г., издадено от заместник кмет на Столична община, с което на Й. Н. З. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лв., за нарушение на чл. 18, т.1 и чл.35, ал.1, във вр.чл.34, ал.3 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/. Решението се обжалва като неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения. Моли съда да отмени обжалваното решение, както и да бъде потвърдено НП.

Ответникът по касация, Й. Н. З., чрез пълномощник адв.К., с писмен отговор на касационна жалба от 30.12.2020г. излага мотиви за неоснователност на жалбата. Твърди, че правилно първоинстанционният съд е мотивирал своето решение с изтекъл абсолютен давностен срок за ангажиране на административно наказателната отговорност на З.. Моли касационната жалба да бъде отхвърлена и решението на СРС

да бъде потвърдено. Претендира присъждане на разноски пред настоящата инстанция. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юр.Ц., която поддържа жалбата. Моли за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

Ответникът – Й. Н. З., редовно призован, не се явява. Представлява се от адв.К., редовно преупълномощена, която оспорва жалбата и поддържа направеното писмено възражение. Претендира разноски, за които е представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., който излага становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

С обжалваното решение на въззивния съд е отменено процесното наказателно постановление поради изтекла абсолютна погасителна давност.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му. Постановено е в съответствие с приложимите материално- правни норми. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, поради което съдът намира за неоснователни наведените касационни основания. Правилно съдът е отменил обжалвания административен акт. Доводите му за това напълно се споделят от настоящия състав, т.к. е изтекъл срокът на т. нар. „абсолютна погасителна давност“ за реализиране на административнонаказателна отговорност, за което съдът следи служебно и без да е налице възражение. Последователната практика на Административен съд София - град, още преди да бъде постановено Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г., на ОС НК на ВКС и Втора коллегия на ВАС, е за приложимост на разпоредбата на чл. 11 ЗАНН, която указва, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита да се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. В ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, по отношение издадени наказателни постановления, поради което субсидиарно приложение следва да намери нормата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Според последната, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години, с оглед на което абсолютният давностен срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК се определя на четири години и половина. В НП като дата на извършване на административното нарушение е посочена 09.01.2016 г., поради което срокът на абсолютната давност за реализиране на административнонаказателната отговорност е изтекъл съответно на 09.06.2020 г. – обстоятелство, правилно установено от първоинстанционния съд.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в размер 350 лв. адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1, чл. 221, ал. 2, предл. второ, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София- град, X- ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.10.2020г., постановено по НАХД № 15504/2018г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 18-ти състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Й. Н. З. сумата от 350лв., представляващи разноси в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: